

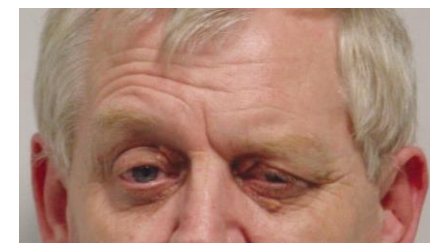

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی کرمانشاه

واحد آموزش به بیمار

مرکز آموزشی درمانی فارابی

میاستنی گراو

منبع: گاید لاین پرستاری

دایرکسن و همکاران

تلفن تماس با واحد آموزش به بیمار در ساعات اداری

۳۸۲۷۵۵۸۳

میاستنی گراو:

- اختلالی است که انتقال عصبی، عضلاتی را در عضلات ارادی بدن تحت تأثیر قرار می‌دهد. این بیماران با ضعف بیش از حد و خستگی بخصوص در عضلات ارادی و عضلاتی که بوسیله اعصاب جمجمه‌ای عصب‌رسانی می‌شوند مشخص می‌گردد. اگرچه شروع آن می‌تواند در هر سنی اتفاق بیفتد. اما شایع‌ترین سن شروع آن در زنان بین ۳۵-۱۵ سال و در مردان بالای ۴۰ سال است.

میاستنی گراو یک بیماری خود ایمنی است که در آن آنتی‌بادی‌ها مستقیماً روی گیرنده‌های استیل کولین در محل اتصال عصب-عضله بیماران به میزان ۹۰-۷۰ درصد کاهش می‌یابد.

تظاهرات بالینی:

بیماری با ضعف بیش از حد عضلات اسکلتی و خستگی آن‌ها مشخص می‌شود که معمولاً با فعالیت تشدید یافته و با استراحت تسکین می‌یابد.

عضلاتی که بیشتر گرفتار می‌شوند شامل:

۱. عضلات دخیل در حرکات چشم
۲. تنفس

۱

۳. کنترل سر

۴. جویدن

۵. بلعیدن و تکلم می‌باشد.

۶. بیماران مبتلا با کمترین فعالیتی خسته می‌شوند

ظاهر چهره بیمار بعلت درگیری عضلات صورت

خواب‌آلود و شبیه ماسک است.

۷. درگیری حنجره موجب اشکال در صدا مثل صدای

تو دماغی می‌شود و همچنین خطر پریدن غذا در

حلق وجود دارد.

۸. ۲۰ تا ۱۵ درصد بیماران از ضعف بازو و عضلات

دست شکایت می‌کنند، در صورتی که ضعف

عضلات پا وجود داشته باشد بیماران در معرض

خطر سقوط قرار می‌گیرند.

درمان طبی:

۱. درمان با داروهای آنتی‌کولین استراز

۲. پلاسما فرز (تعویض پلاسما)،

۳. خارج کردن غده تیموس.

مراقبت‌ها در بیماران میاستنی گراو:

هرگونه تأخیر در تجویز دارو ممکن است سبب ناتوانی

بیمار برای بلع شود.

۲

بیمار و خانواده او باید به علایم بحران میاستنیک و بحران کولی نرژیک که شامل: (دیسترس تنفسی توأم با علایم مختلف اشکال در بلع و اشکال در تکلم افتادگی پلک، دوبینی و ضعف پایدار عضلات) توجه نمایند.

بحران میاستنیک:

شروع ناگهانی ضعف عضلانی در بیماران مبتلا به میاستنی گراو است و معمولاً نتیجه مصرف کمتر از مقدار مورد نیاز داروها با قطع مصرف داروهای کولی نرژیک می باشد

بحران کولی نرژیک:

در اثر مصرف بیش از حد داروها ایجاد می شود.

۱. مصرف دارو در زمان معین اهمیت دارد.
۲. باید زمان مصرف غذا طوری تنظیم شود که با حداکثر اثرات داروها همزمان باشد.
۳. دوره های استراحت کافی در طی روز داشته باشد.
۴. یک برنامه روزانه معین با فاصله زمانی بین فعالیت ها داشته باشد.
۵. برای به حداقل رساندن ضعف و پیشگیری از آسیب کفش مناسب بپوشد.

۶. از عواملی که باعث می شود ضعف افزایش یابد اجتناب شود مانند: مشکلات عاطفی، عفونت های تنفسی، فعالیت شدید جسمی و تماس با گرما (حمام گرم و نور خورشید) و سرما.

۷. برای اجتناب از خطر خستگی بهترین کار ممکن استراحت قبل از خسته شدن است.

۸. برای بیماران که ضعف عضلات گردن دارند و نمی توانند سر خود را حمایت کنند استفاده از گردنبند مفید است.

۹. افتادگی پلک وجود دارد می توان از نوار چسب نازک در بالای پلک ها استفاده کرد. بیمارانی که عینک دارند می توانند برای نگهداری پلک های خود از شاخ های مخصوص عینک استفاده کنند.

۱۰. برای کاهش خستگی عضلات استراحت قبل از غذا تشویق می شود بهتر است بیمار در وضعیت کاملاً نشسته قرار گیرد و برای تسهیل بلع کمی سر را به جلو خم کند.

۱۱. غذاهای نرم همراه با سس برای بلع راحت تر از مایعات هستند و از آنجا که عضلات ماضغه (چانه) ممکن است در صبح ها قوی تر باشند. مقدار کالری موجود در صبحانه قوی تر و باید افزایش داده شود.

۱۲. هم در منزل و هم در بیمارستان باید ساکشن در دسترس باشد و بیمار و خانواده استفاده از آن را یاد بگیرند.

۱۳. وقتی ضعف شدید در عضلات شکمی و بین دنده ای و حلقی وجود داشته باشد بیمار نمی تواند سرفه و تنفس عمیق انجام دهد و ترشحات خود را خارج کند. پس فیزیوتراپی سینه و درناژ وضعیتی برای خروج ترشحات باید انجام شود.

۱۴. استفاده از اشک مصنوعی برای جلوگیری از آسیب قرنیه

۱۵. اگر بیمار قادر به تکلم نیست می توان از روش های بهبود ارتباط مثل: (گوش کردن به بیمار، تکرار کردن کلمات، دادن اطلاعات بطور واضح و از بیمار بخواهیم جواب های خود را با بستن چشم ها با جمع کردن انگشتان دست یا پا منتقل کند.

۱۶. انرژی خود را حفظ کنند مثل دوره های استراحت، خوردن آهسته و فعالیت های تدریجی ضرورت دارد.